

GEHEIM

DE SITUATIE BIJ HET COMMUNISTISCHE KRANTENBEDRIJF.

Verloop van de financiële actie,

Na de oproepen van het partijbestuur - intern bij rondschrijven van 23 november en naar buiten in "De Waarheid" van 28 november 1956 - om door extra financiële steun het bestaan van het communistische dagblad te helpen waarborgen, is men allerwege begonnen gelden in te zamelen. Om het verschijnen van de krant te kunnen volhouden moet volgens bedoelde circulaire de partij in de maand december f 50.000.- bijeen brengen.

Verder is het in te zamelen bedrag voor het donatiefonds van de CPN, dat per 1-7-'57 f 150.000.- moest hebben opgebracht, met f 50.000.- verhoogd tot f 200.000.-. Voor dit fonds was tussen 1-9-'56 (de datum waarop de actie aanving) en medio november door de verschillende districten rond f 13.000.- afgetrokken, een niet zeer indrukwekkend resultaat. Evenwel moet daarbij in ogenschouw worden genomen, dat de inzameling voor het donatiefonds na 4 november 1956 werd doorkruist door de "spontane" financiële campagne voor het herstel van de schade aan de CPN-gebouwen. Deze actie zou volgens opgave van de partij inmiddels f 25.000.- hebben opgebracht.

In "De Waarheid" van 12 december 1956 doet Marcus BAKKER nog eens een klemmend beroep op de offerzin van de partijgenoten en van de met de partij sympathiserenden. Hij verklaart dat ondanks het feit, dat in de afgelopen vijf weken f 50.000.- aan contant geld en f 25.000.- aan teruggeschonken Waarheid-obligaties werd bijeengebracht, de situatie van de krant nog steeds buitengewoon moeilijk is. De leiding van de huidige inzamelingscampagne is in handen gelegd van de op het partijbureau werkzame Wim JANSZ en Harry KLEUVER. Elke zaterdag worden de ingezamelde gelden, met het doel deze zo snel mogelijk ter beschikking te hebben, door leden van het dagelijks bestuur van de partij in Amsterdam, Arnhem en Groningen in ontvangst genomen.

G E H E I M

De ontslagen bij "De Waarheid".

Er staan nog geen verdere gegevens ter beschikking omtrent de uitvoering van het voornemen van "De Waarheid"-leiding om in de ontstane noodsituatie te voorzien door een massale ontslagverlening. Zoals eerder werd gemeld had men hiermede de bedoeling de ontslagenen, die bedektelijk werden verzocht "vrijwillig" hun werkzaamheden ten behoeve van de krant voort te zetten, ten laste te brengen van het Wachtgeld- en Werkloosheid-fonds.

Het abonnee-verlies.

Naar verluidt was het oplagecijfer van "De Waarheid" eind november gedaald tot 39.000. Deze daling was toen nog niet tot stilstand gekomen, want op 11-12-'56 bedroeg dit cijfer 37.260. Het huidige abonnee-aantal kan aan de hand hiervan worden geschat op circa 35.000. Dit betekent een verlies aan abonnees sinds 4 november van ruim 4.000, hetgeen ongeveer 10% van het abonnee-aantal op die datum uitmaakt. De sterke achteruitgang spreekt bijzonder duidelijk uit de volgende cijfers: het abonnee-aantal bedroeg op 1-7-'52 \pm 65.000; 1-1-'55 \pm 47.000; 1-7-'56 \pm 42.000; 11-12-'56 \pm 35.000.

Niettegenstaande deze grote teruggang koestert men hier en daar bij "De Waarheid" toch nog hoop dat een groot aantal van de verloren abonnees zal kunnen worden teruggewonnen als het partijstandpunt over Hongarije voldoende heeft doorgewerkt.

Het advertentiedebiet.

Door het sterk teruglopen van het advertentiedebiet is deze bron van inkomsten, die bij de communistische krant al reeds zeer klein was, vrijwel geheel opgedroogd. De medio oktober 1956 aangewende pogingen om voor de werving van advertenties - naast acqui-siteurs - vrijwilligers aan te trekken door het toekennen van een beloning van 20% van de advertentie-opbrengst, hadden eind november 1956 geen enkel succes opgeleverd. Van de circa 12 advertentie-acquisiteurs heeft, tengevolge van de kwestie Hongarije, die uit

G E H E I M

Friesland bedankt. Naast deze provincie blijven ook steden als Alkmaar, Delft, Dordrecht en Leiden voor de advertentie-acquisitie onbewerkt.

Financiële hulp uit het buitenland?

Bij de constatering dat de CPN in de naoorlogse periode nog nimmer in een zo benarde financiële situatie als thans heeft verkeerd, komt vanzelfsprekend de vraag naar voren hoe de partijleiding er altijd weer in slaagt dit apparaat draaiende te houden.

Het moet niet uitgesloten worden geacht dat de partij in de huidige kritieke situatie op een of andere wijze fondsen uit het buitenland toevloeien. Hoewel aan dit onderwerp bijzondere aandacht wordt besteed, konden tot op heden nog geen positieve aanwijzingen worden verkregen dat zulks inderdaad het geval is. Een vorm van steunverlening zou kunnen bestaan in het van buitenlandse zijde aan de CPN op aantrekkelijke voorwaarden ter beschikking stellen van papier.

In dit verband is wellicht een door de hoofdredacteur van "De Waarheid", Marcus BAKKER, in een vergadering van een CPN-afdeling te Amsterdam gemaakte opmerking van belang, dat men bij de partij gehoopt had, dat de papierleveranties door Van Gelder Zonen zouden zijn stopgezet en het contract betreffende de papierlevering door dit bedrijf zou zijn geannuleerd. In dat geval had men er, aldus BAKKER, toe kunnen overgaan tegen lagere prijzen papier uit Oost-Duitsland te betrekken.

december 1956.